

?Seré capaç de tornar al soroll?

Què es mourà en la meua vida, qui en sortirà i qui hi entrarà?

Foto: Wes Hicks

Enyoraré aquest silenci. Aquest silenci que amplifica les meves pors i incerteses: què he de fer? He de viure en un altre lloc? Què coi he de canviar? Cal que canviï res si més o menys estic bé? Si estic bé, d'on em ve -així de cop i volta- aquest buit, tan profund i trist? És un silenci clarivident però paralitzant. I perillós: perquè la paranoia agafa vida pròpia i és un gos sense corretja.

Seré capaç de tornar al soroll? He anat en bicicleta per carrer Aragó, sense cap cotxe, i m'ha fet angúnia imaginar-me el dia que n'hi torni a haver. Com quan feia el camino de Santiago, i si sabia que de lluny venia un peregrino és perquè, abans de veure'l, el sentia caminar, i entre arbres, descobria un riu pel so que fa l'aigua quan es mou, i trepitjava una branca i feia crec-crec, i parlava amb una pastora, i no hi havia presses, i feia camí, fins que a l'altra banda dels roures intuïa motors i, com més a prop, més em creixia el rebuig, el fàstic a la carretera.

En un dia tres amics m'han dit que canvien de casa; dos, tornen al poble. I penso: on aniré a parar? Aquest impàs on em durà? Què es mourà en la meua vida, qui en sortirà i qui hi entrarà? Sabré ser la peregrina que mentre camina escolta els seus peus?